

3757-ХІІ.

URL:

<https://ips.ligazakon.net/document/view/t375700?an=110574>(дата звернення: 15.06.2021).

2. Стратегія розвитку міста Біла Церква на період до 2025 року : Рішення Білоцерківської міської ради від 24.03.2016 р. № 123-08-VII. URL:<https://bc-rada.gov.ua/>(дата звернення: 20.06.2021).

**Буга Р.Р.**, здобувач вищої освіти 1-го курсу спеціальності 015 «Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології)» Миколаївський національний аграрний університет

## РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З ПИТАНЬ ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ І ТЕРИТОРІЙ ВІД НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ, ЯК ГАРАНТОВАНА БЕЗПЕКА ЛЮДИНИ

Прийнятні умови життєдіяльності людини прямо залежать від умов безпечного перебування її в навколишньому середовищі. Реалізація заходів щодо захисту населення і територій від негативних наслідків надзвичайних ситуацій (НС) згідно Кодексу цивільного захисту України покладено на виконавчі органи, зокрема, міських (сільських, селищних) рад [1]. Однак на сьогодні система місцевого самоврядування не задовольняє потребам суспільства щодо забезпечення належного захисту населення і територій від НС, насамперед, від пожеж.

Це підтверджується статистикою, яка для України є негативною. Протягом року в Україні відбувається до 300 надзвичайних ситуацій та близько 70 тисяч пожеж, на яких гине понад 2 тисячі осіб. Більше 40 відсотків пожеж трапляються у сільській місцевості [2]. Характер і масштаби природно-техногенних загроз безпеці життєдіяльності людини свідчать, що ступінь її захисту не може бути достатнім, якщо в загальнодержавному масштабі не буде вирішено завдання належного захисту населення, територій та суб'єктів господарювання від НС та їх наслідків. Тому одним із основних заходів реформування адміністративно-територіального устрою країни є побудова системи захисту населення і територій від НС, здатної гарантувати безпеку людині.

При реформі місцевого самоврядування та децентралізація влади, яка відбувається в Україні передбачається передача більших повноважень і ресурсів на рівень територіальних громад [3]. Це означає, що повноваження передаються на найближчий до людей рівнів влади, які спроможні відповідно до чинного законодавства побудувати просту і логічну систему місцевого самоврядування, здатну забезпечити комфортне та безпечне життя громадян.

Стихійні лиха, аварії, пожежі, що виникають на місцевому рівні, постійно завдають великої матеріальної шкоди та призводять до людських жертв[4]. Щоб уникнути негативних наслідків цих подій та для ефективного

та швидкого реагування на небезпеки об'єднані територіальні громади (ОТГ) повинні організувати виконання таких основних завдань, як: створити комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій; організовувати оповіщення та інформування населення про загрозу і виникнення НС, укриття населення в захисних спорудах цивільного захисту (ЦЗ), евакуацію населення у безпечні райони, їх розміщення; забезпечувати роботи з реагування на надзвичайні ситуації та ліквідація їх наслідків, життєдіяльність постраждалих від надзвичайних ситуацій; створити місцеву (добровільну) пожежну охорону, забезпечити їх діяльність; навчати населення діям у надзвичайних ситуаціях.

Для ефективної роботи з організації та повсякденного управління цивільним захистом на відповідній території в місцевих органах виконавчої влади в органах місцевого самоврядування повинен бути структурний підрозділ з питань ЦЗ (відділ, сектор) або штатний працівник з питань ЦЗ. Структурний підрозділ з питань цивільного захисту утворюється у складі виконавчого комітету міської (сільської, селищної) ради. Він є постійно діючим органом управління цивільного захисту ланки територіальної підсистеми єдиної державної системи цивільного захисту (ЄДС ЦЗ)[5]. Для досягнення виконання основних завдань, з метою належної організації роботи з питань цивільного захисту має взаємодіяти з підрозділом територіального органу ДСНС, іншими структурними підрозділами виконавчого комітету міської (сільської, селищної) ради, а також підприємствами, установами, організаціями та іншими суб'єктами забезпечення цивільного захисту.

Щоб оптимальніше використовувати ресурси та забезпечити сталий розвиток об'єднаної територіальної громади, максимально задовольнити інтереси членів територіальної громади необхідно здійснювати стратегічне планування[6]. Сутність стратегічного планування з питань цивільного захисту полягає в обґрунтуванні цілей і шляхів їх досягнення на основі формулювання комплексу завдань і робіт; визначення ефективних методів, способів і ресурсів усіх видів, необхідних для виконання цих завдань та встановлення їх взаємозв'язку.

Стратегічне планування з питань ЦЗ є найважливішою функцією управління діяльністю ланки територіальної підсистеми ЄДС ЦЗ, яке реалізується шляхом прийняття міською (сільською, селищною) радою відповідних заходів, розроблених із залученням громадськості (генеральному плані розвитку населених пунктів громади, стратегічному плані соціально-економічного та культурного розвитку громади). Плани стратегічного розвитку цивільного захисту мають об'єднувати суб'єктів [7] забезпечення цивільного захисту та підпорядкованих їм органів управління загальною метою, надавати всім процесам однонаправленості та скоординованості, що дозволяє найбільш повно і ефективно використовувати наявні ресурси якісно та швидко вирішувати різноманітні завдання для забезпечення безпечної життєдіяльності територіальної громади.

Отже, успішними стають ті громади, які вдало розвивають власну спроможність та поліпшують внутрішні умови, що впливають на безпечну життєдіяльність громадян.

### Інформаційні джерела

1. Курепін В. М., Курепін Д. В. Державне управління у сфері цивільного захисту та безпеки життєдіяльності в умовах реформування місцевого самоврядування та децентралізації влади. *ModernEconomics*. 2020. № 19(2020). С. 94-100.  
URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7419>.

2. Попружук Р. О. Необхідні умови досягнення безпеки життєдіяльності // Актуальні проблеми життєдіяльності людини в сучасному суспільстві : тези доповідей здобувачів вищої освіти інженерно-енергетичного факультету та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на інженерно-енергетичному факультеті, м. Миколаїв, 18-20 листопада 2020 р. Миколаїв : Миколаївський національний аграрний університет, 2020. С. 47-49.  
URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8141>.

3. Сидоренко В. В. Система захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру / Глобальні цілі сталого розвитку – безпека світу, соціально-економічні та екологічні прояви, можливості активізації партнерства : тези доповідей здобувачів вищої освіти денної й заочної форм навчання за результатами щорічного тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті, м. Миколаїв, 12 листопада 2020 р. Миколаїв : Миколаївський національний аграрний університет, 2020р. С. 49-51.  
URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8205>.

4. Курепін В. М. Локальні екологічні проекти у розвитку місцевого господарювання / В. М. Курепін, А. В. Демченко // Глобальні ризики у формуванні міжнародної екологічної безпеки. Збережемо джерело життя – воду! [Електронний ресурс] : тези доповідей здобувачів вищої освіти спеціальностей 071 «Облік і оподаткування», 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті до Всесвітнього Дня водних ресурсів, м. Миколаїв, 22 квітня 2020 року. - Миколаїв : МНАУ, 2020. – С. 22-26. URL:  
<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7056>.

5. Курепін В. М. Механізм управління безпекою вітчизняних підприємств на засадах маркетингу // Сучасний маркетинг: стратегічне управління та інноваційний розвиток : матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції присвяченої до 90-ча заснування Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. П. Василенка, 17-18 жовтня 2020 року. Харків : Харківський національний

технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка, 2020. С. 154-158. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8183>.

6. Курепін В. М. Агрохімічне обслуговування та його вплив на екологічний стан і охорону навколишнього середовища / В. М. Курепін, В. С. Іваненко // Актуальні проблеми землеробської галузі та шляхи їх вирішення : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Миколаїв, 4-6 грудня 2019р. – Миколаїв : МНАУ, 2019. – С. 92 – 94. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6405>.

7. Курепін В. М. Розвиток аграрного сектору економіки України через забезпечення безпеки на виробництві / В. М. Курепін // Соціально-економічна політика та адміністрування у сфері регіонального розвитку України : збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції, 3-5 квітня 2019 р. - Миколаїв : МНАУ, 2019. - С. 109-112. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/5791>.

**Демченко А. В.**, здобувач вищої освіти 3-го курсу спеціальності 015 «Професійна освіта» (Технологія виробництва та переробки продукції сільського господарства)»

Миколаївський національний аграрний університет

## РЕФОРМИ РИНКУ ПРАЦІ ПІД ЧАС КАРАНТИННИХ ЗАХОДІВ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОШИРЕННЯМ COVID-19 В УКРАЇНІ

Праця, як базовий елемент життя людини, є джерелом усіх благ і формою реалізації інтелектуальних і фізичних здібностей особистості, розвитку людського потенціалу, який за сучасних умов є визначальним чинником соціально-економічного прогресу[1]. Довготривалі соціально-економічні проблеми України, слабке економічне зростання і низькі темпи створення робочих місць, заборгованість із заробітної плати, велика частка неформальної економіки та неформальної зайнятості, слабке управління ринком праці та обтяжливе регулювання ускладнилися новими викликами, що наразі постали перед країною після докорінних політичних змін.

Реформуванню державної політики щодо ринку праці на регіональному рівні надається значна увага, що пояснюється посиленням регіоналізації державного управління регіональним розвитком. В Україні не в повному обсязі здійснюється єдина послідовна державна політика, не запроваджуються дієві заходи мінімізації негативного впливу на ринок праці після впровадження карантинних заходів у зв'язку з поширенням COVID-19.

Після впровадження карантинних заходів, спостерігаємо невтішну картину економічного спаду в країні: у всіх галузях та сферах[2]. Такий стан справ породжує серйозні загрози, які за своєю суттю – справжнісінька криза, що впливає не тільки на виробництво товарів і послуг, споживання та інвестиції, а й може спричинити «шок» на ринку праці, який ми вже фактично маємо. Впровадження карантину та пов'язані з ним подальші події